EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Paisatge | Ignasi Cebrian | Actualitzat el 25/09/2015 a les 09:00

Petjada ecològica

NATURA URBANA. Els manresans consumim tot tipus de recursos, alguns del tot necessaris, altres no tant, perÃ² en resum una quantitat d'elements impossible de produir amb la superfÃ-cie que ocupa Manresa. A mÃ©s, generem molts residus difÃ-cils d'assimilar pel sÃ²l manresÃ . Â Ocupem molt d'espai, on hem construït els nostres habitatges, carrers i carreteres. La quantitat de vegetals que mengem i l'extensió que faria falta per produir-los és molt elevada. Així mateix, la superfície de pastures que necessitem per produir la carn que ens mengem és gran. Com també ho són la superfície marina per produir el peix que consumim, la superfície forestal per fabricar el paper, la fusta i altres productes d'origen vegetal i les hectàrees de bosc necessàries per assimilar tot el diòxid de carboni contaminant emès amb la crema de combustibles fòssils.

Tots aquests recursos surten d'explotar i impactar sobre d'altres ecosistemes de tot el món. Des de l'aigua que és canalitzada des de Balsareny, fins a les matèries primeres usades per fabricar qualsevol producte. Per exemple, els combustibles fòssils que cremem, contaminant amb diòxid de carboni, tenen el seu origen en jaciments petrolífers llunyans. O la fusta de la qual estan fets els mobles de casa, en molts casos prové de l'altra punta del món. O part del menjar que posem a taula: algunes fruites vénen de de llocs inimaginables. L'ús i abús que fem d'aquests ecosistemes d'arreu se'n diu petjada o empremta ecològica i és representada per una xifra que ens diu el nombre d'hectàrees que necessita una persona durant un any per produir tot el que consumeix.

Sembrats a Viladordis Foto: Ignasi Cebrian

No tots els habitants del món, però, deixem la mateixa petjada ecològica. Els que consumeixen més tenen petjades ecològiques d'entre 8 i 10 (els qatarencs més de 10). Els que consumeixen menys, per necessitat o perquè han seguit estratègies de consum ecològic, d'entre 3 i 5. Nosaltres necessitem d'entre 5 a 6 hectàrees per persona i com que Manresa té uns 76.000 habitants ens fan falta unes 456.000 hectàrees. Coneixent la superfície de Manresa --4.200 hectàrees--, podem concloure que per aconseguir tot els recursos que tenim i consumim ens calen unes 109 Manreses!

Si rebaixem la petjada ecològica, farem menys impacte sobre la resta dels ecosistemes del món. Malgrat que l'impacte ecològic nul sigui una fita quasi utòpica, ens hi podem acostar. Això vol dir que hem de deixar de consumir? No, vol dir que aquest impacte el podem minimitzar si consumim de manera més ecològica i apliquem un seguit d'accions individuals i col·lectives.

Per exemple, usant menys el transport privat, produint aliment dins del nostre municipi, l'anomenada agricultura de proximitat, produint el mínim de residus possible, etc. L'ús sostenible que es fa de l'Anella Verda de Manresa té relació amb la nostra petjada ecològica: com més agricultura, com més espais naturals, com més recursos pròxims fem servir l'impacte produït sobre altres ecosistemes del món serà més petit i la petjada ecològica també i, al capdavall, serem més sostenibles.

Natura de proximitat a les ribes del Cardener Foto: Ignasi Cebrian